

- / — Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας. —
 / — Πέτρος Τούρς σκευοφύλαξ μάρτυρας ὡς τ᾿ ἄνωθε —
 / — Ἰωάννης Μπερνόρος μάρτυρας τὰ ἄνωθε ++
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

714

Προικοσύμφωνο

φ. 378^r - 380^r

/ [Ἐβγαλ]μένο ἀπὸ γαμπρὸ Φ 410
 / +

/ [+ Εἰς] ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος Πατὴρ Ὑιοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμάτου καὶ τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης / ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν. 1687 / ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου 24 / εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ εὐγενε / στάτου ἀφέντην Ἰακουμάκην Μαλατέσταν ἐδῶν παρὼν ὁ αὐτὸς ἀφέντης Μαλατέστας [[τος]] ὁμάδιν με / [τὴν] ἀρχόντισσάν του κυρία Ἐνκατερίνα καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ἡ κυρία Ἐρήνη συνβία τοῦ ποτὲ μα / [κ]αρίτην μισερ Μάρκου Βάβουλα θέλουν καὶ ποιοῦσιν τὴν μπαροῦσαν συμφωνία ὑπανδρείας / [καὶ] πρῶτον συνοικέσιον ὅπως σὺν Θεοῦ ἅγιον νὰ ἐπάρην γαβρόν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἀρχοντοπούλα / ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Μαλατέστας τὴν κυρία Μαργέταν τὸν υἱὸν τῆς ἄνωθεν ἀρχόντισσας κυ / ρίας Ἐρήνης ὀνόματιν Γιαννάκης εἰς ἄνδραν τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὀρίζειν / ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. Οὕτως καὶ ἡ αὐτὴν ἀρχόντισσαν κυρία Ἐ / ρήνη θέλει καὶ ἀτζετάρειν καὶ στέργειν τὴν αὐτὴν ἀρχοντοπούλα κυρία Μαργετάκην εἰς γυναῖκα / τοῦ ἑαυτοῦ υἱοῦ τῆς τοῦ Γιαννάκη εἰς γυναῖκα του νόμιμον καὶ εὐλογητικὴν καθὼς διακελεύου / οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶν [[νη]] νόμοι τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ τὰ ἐξῆς / καὶ ἐν μπρώτοις τάζουν οἱ ἄνωθεν γονεοὶ τῶν μαιδίων τος τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας / καὶ τὴν ἐδικὴν τος, ἔπειταν εἰς ὄνομα προίκας ἀρχὴν ἀφέντης Ἰακουμάκης καὶ ἡ ἀρχόντισσάν / τουν εἰκόνες οἱ ταγιάδες ὀρδινάριες ὅλες εἰς τὸ ὄνομα τῆς Παναγίας τρεῖς, τὰ σπίτια ποῦ / κάθονται τὴν σήμερον τοῦ Κάστρου τὴν σάλαν με τρεῖς κάμαρες μαγεργειὸν κελάριν μα / γαντζὲ καὶ με πᾶσαν τος ἄλλον δικαίωμα με σκάνιον καρίτικον με τέσσεραν σύρματα / με κύρδιντζαν φουρνίδα μία καὶ σκαμπέλα ἔξε, μπάνκον κυπαρισσένιον ἓνα, κασέ / λες τέσσερις ἡ μία καρένη καὶ ἡ ἄλλη κυπαρισσένη καὶ οἱ δύο φελουριές καὶ κατρέφτες τρεῖς, ὅ / λα τὰ ἄνωθεν νὰ τὰ ἔχουν με τὴν εὐχὴν τος ἀποθανώντας ἀντρός καὶ συνβίας του τιλάρι / με μαλλὶ γεμάτα δύο,

μαζελαρομάννα μεγάλη με πτερὸν μία καὶ μικρὰ μαξε / λάρια με μαλλὶ τέσσεραν, παπλώματα τέσσεραν τὸ ἓνα κόκκινο κριμεζὶν τοῦ τελάρου, τὸ / ἄλλον κίτρινο, τὸ ἄλλον πετζάτον τῆς κούνιας, τὸ ἄλλον λινὸν ἄραφον, σεντόνια ζευ / γάρια τέσσεραν κεντητὰ τὸ ἓνα κοκκινονκέντητα καὶ τὰ ἄλλα ἀσπρονκέντητα, / μαζελάρια ζευγάρια τέσσεραν ὅλα ξεχιτένια, μασκιά μία φίνα καὶ καρπέ / τα μία, μπουστονμπράτζολα ζευγάρια τέσσερα ὁ ἓνας ταγιάδος καὶ ὁ ἄλλος βιδά / τος καὶ ὁ τρίτος δεντράτρας καὶ ὁ τέταρτος χρυσονμπροκάδος καὶ στομαχικούς διαφορε / τικούς τέσσερις καὶ ἀλυσίδαν τοῦ βουκλωμάτου ἀσημένια μία καμιζόλες τρεῖς ἢ μία / τζαϊν-τουνί, ἢ ἄλλη καμουχένια, ἢ ἄλλη ὀρμίζιν κίτρινον με τὸν μποδόγυρον, ποδιές / βαριές δύο ἢ μία με τὰ φοινίκια, ἢ ἄλλη με τὶς μέριζες, ἕτερες ποδιές τέσσερις, που / κάμισαν τῆς κασέλας βαριά τέσσεραν, ἀνεπετάριν χρυσὸν ἓνα καὶ μπόλιες βα / ριές τέσσερις καὶ σκούφιες κεντητὲς δύο χρυσῇν σούφραν μία καὶ κάρτζες ροζι / ἐς με τὰ μπλεκτὰ ζευγάρια δύο, φακιόλιο μαργαριταρένιο με μπρίλα φίνα / ἓνα, χαρχάλι μαργαριταρένιον ἓνα, κολλαῖνα μαργαριταρένια φαναράτην με / τὰ ἀργυρὰ ντουντούνια μία, σκολαρίκια μαλαματένια ζευγάρια δύο τὸ ἓνα / ζευγάριν βενέτικα караβάτα καὶ τὸ ἄλλον πολίτικα, δακτυλίδια μαλαμα / τένια κομμάτια πέντε καὶ ἓνα βουλωτήριν ὅλα κομμάτια ἔξε, καδενέτα μα / λαματένια με κόρφιν μαλαματένιον μία, πατρεμὰ κουραλένια με ἀσημένες / πόστες χουνιάστρες σταμπάδες με τ' ἀσημένα χωνιά μία κουτάλια καὶ πηρούνια ντουή [] / καὶ κούπα ἀσημένην τῆς τάβλας μία, καντηλιερολύχνους τρίφτιλους δύο καὶ [] / ντὲ λάντον δύο ταβλομάντηλα πῆχες εἴκοσιν πέντε με πετζέτες, τὸ λειβ[άδι ὁ] / ποὺ ἔχουσιν στοῦ Περούτζου γῆς δέντραν ὅλον ἀποθανώντας τοῦ ἄνωθεν ἀντροῦ[νου 'Ια] / κουμάκην καὶ κυρίας Κατερίνας ἐδικὸν τῆς περὸν ὅ,τιν νιτράδαν ἤθελε ξα[πεστεί] / λειν ἀφέντης ὁ Θεὸς ἐβγάνοντας τοῦ κουντουβερνάρην τὴν μπάρτην νὰ δώνου [τὴν] / ἐμισὴν νιτράδαν τοῦ παιδιοῦν τος τόσον ἀπὸ τὴν καλοκαιρινὴ ὥσάν καὶ ἀπὸ τὴ χειμ[ωνική] / καὶ ἀπὸ τὰ δέντρα τὸ ὅμοιον. 'Ακόμα τὸ ἀμπέλι ποὺ ἔχουσιν εἰς τὸν ἅγιο Θαλλάλ[αιο] / με χωράφια καὶ ἐλιές ὅλον ἐδικὸν τῆς περὸν ὅ,τιν νιτράδαν ἤθελεν [ξα] / πεστείλειν ἀφέντης ὁ Θεὸς τόσον ἀπὸ τὸ ἀμπέλιν ὥσάν καὶ ἀπὸ τὰ χωρά[.....] / καὶ δέντρην ἐβγάνοντας τοῦ κουντουβερνάρην τὴν μπάρτη νὰ μᾶς δώνην καὶ ἐμα[....] / γονέω ὅλα τὰ ἐμισὰν ὡς ποτὲ ζιοῦσιν ἄντρας καὶ γυναίκα. 'Ακόμη τὸ χωρά[φι] / ὁποῦ ἔχουν στὸν Δρυμὸν σύνμπλιο ποτὲ Νικολάκη Σανούδου ἀπὸ τὴν σήμερον δικό / τῆς κρασοβούτζια τρεῖ καὶ ζῶα καματεράν κεφάλια δέκα πέντε καὶ μασα / ρία τοῦ σπιτιοῦ ὅ,τιν χρειάζονται μία νοικοκυρὰ κατὰ τὴν κοντετζιὸν τῆς. —

/ —'Απὸ δὲν τὸ ἄλλο μέρος καὶ ἡ ἀρχόντισσαν κυρία 'Ερῆνην τάζειν τοῦ ἀρχοντόπου / λούν τῆς τοῦ ἀφέντη Γιαννάκη τὰ κάτωθεν, πρῶτον μία εἰκόνα ταγιάδαν τὸν Μέ / γαν Πρόδρομον νὰ κἀνῇ τὴν ἐορτὴν τοῦ στίς 29 / τοῦ Αὐγούστου

εἰς τὸ Ἀπάνω Κάστρον. Ἀ / κόμη ἄλλη μία εἰκόνα ἡ νταγιάδα καὶ εἶναι ἡ Βάφτι-
 σις. Ἀκόμη ἄλλη μία εἰκόνα τὸν / Ἅγιον Ἀντώνιο με τοῦτον νὰ κάνη τὴν ἐορτὴν του
 στ' Ἀπάνου Κάστρον, ἔπειτα τοῦ δώνειν / κατὰ τὸν ντεστανμέντον τοῦ μακαρίτην
 τοῦ πατέραν του στάνμπιλεν, μόνμπιλε, κι / νητὰν καὶ ἀκίνητα τὰ ὀνοματισμένα
 τὰ κάτωθεν πρῶτον καὶ ἀρχὴν τοῦ δίνει ἡ / ἀρχόντισσαν ἡ μητέραν του τὰ σπίτια
 τὰ γονικὰν τῆς ὁποῦ ἔχειν εἰς τ' Ἀμονίτζι / με τὸ περιβόλι με συκιές με ἐλιές καὶ
 ἀμπέλιν καὶ με ὅλα τῆς τὰ δικαιώματα με τοῦτον / τὴν ἐμισὴν νιτράδα νὰ τρώγην
 ἡ αὐτὴν ἀρχόντισσαν με τὴ μητέραν τῆς καὶ ἀποθανώντας τῆς μη / τέρας τῆς νὰ τὴν
 τρώγην ἡ αὐτὴν ὅλη τὴν ἐμισὴν νιτράδαν καὶ πάλι ἀποθανώντας τῆς νὰ εἶ / ναι
 ὅλο τοῦ αὐτοῦ υἱοῦν τῆς. Ἀκόμη ἀφήνει του τὴν καντοικία ὁποῦ ἔχειν εἰς τὸ Χαρκί
 ποῦ τῆς / ἤφηκε ὁ μακαρίτης ὁ ἄντρας στῆς στὴν Μπέρα Γειτονιά νὰ τᾶχην ἕως
 τὴν ζωὴν τῆς / καὶ ἀποθανώντας τῆς νὰ εἶναι ἐδικὰν του με τὸ περιγάρδιν ποῦ εἶναι
 ἐκεῖ σιμά. Ἀ / κόμην τὰ σπίτια τοῦ κυροῦ του τὰ γονικὰ του ὁποῦ ἔχει στὸν Μποῦρ-
 γον τρεῖς κάμαρες καὶ / τρία κατώγια ὅλα με ὅλαν τος τὰ δικαιώματα ἀπὸ τὴν
 σήμερον ἐδικὰν του. Ἀκόμη / ἓνα μαχαντζέν ὁποῦ εὑρίσκεται ἀπὸ κάτω ἀπὸν τὴν
 κυρία τὴν Μπαντάνασσαν / καὶ αὐτὸς ἐδικὸς του ἀπὸ τὴν σήμερον. Ἀκόμη τὸ μονα-
 στήριν τὸν Τίμιον Πρόδρομον / εἰς τὸ Ἀπάνω Κάστρον με τὸν τόνπον καὶ πάσκουλα
 ἐντριτίες μαντροκαθήσια νε / [] ποτισία καὶ πᾶσαν του ἄλλον δικαίωμα ὁποῦ
 ἔχειν καὶ μετέχειν ὁ τόπος νᾶναι δικὸς του πε / ρὸν ὅ,τιν νιτράδαν ἤθελεν τοῦ δώνει
 ὁ τόπος γῆς δέντρων μομνία σκοντώματα / [] πᾶσαν ἄλλα δικαιώματα νὰ τοῦ
 δώνη ὅλα τὰ ἐμισὰν καὶ ἀποθανώντας τῆς νᾶναι ὁ / [] ἐδικὸς του. Ἀκόμη τὴν
 φυτεία στὰ Πετράδια ἀγορὰ τοῦ ἀντρός τῆς νᾶναι ἐδικὴν / [του] ἀπὸ τὴν σήμερον
 τὴν εἶχεν ἀγορὰ ἀπὸ Μᾶρκον Σανοῦδον, ἀκόμη τὴ φυτεία ποῦ ἔχειν / [π]αντοτινὴ
 με τὸν Κουντρομπουτζη στὸν ἴδιον τόπον καὶ αὐτὸν ἐδικὸν του ἀπὸ τὴν σήμερον.
 Ἀκό / μη τὸ ἀμπέλι στὸ Ἀγερσανὶ γονικὸν τοῦ κυροῦν του καὶ ἀγορές του ἐδικὰν
 του με τὴν κοντετζιὸν ἐ / τούτην νὰ τρώγην ὅλη τὴ νιτράδαν ἕως τὴν ζωὴν τῆς καὶ
 ἀποθανώντας τῆς ὅλα ἐδικὰν / του. Ἀκόμη ἄλλο ἓνα ἀμπέλι εἰς τὸ Ἀγερσανὶ ἀπὸ
 τοῦ κυροῦν του ἀγορὰ του ἀπὸ Ἑρήνη Ἀργυρῆς / καὶ αὐτὸν ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδι-
 κὸν του. Ἀκόμη τὸ ἀμπέλι στὴ Μονὴν παντοτινὸν με τὸν παπᾶ / τοῦ Χαρβαλιᾶ
 καὶ αὐτὸν ἐδικὸν του ἀπὸ τὴν σήμερον. Ἀκόμη ἕτερον ἀμπέλι στὴν Κοξανκὴν/
 παντοτινὸ με τὸ Γεώργην Καραμάνη καὶ αὐτὸν ἐδικὸν του ἀπὸ τὴν σήμερον. Ἀκόμη
 ἕτερον ἀ / μπέλι στὴν Κονζακὴν παντοτινὸν με τὸ Γεώργην Ἀντζικανάκην ἀπὸ τὸ
 Δαμαριώνα / καὶ αὐτὸν ἐδικὸν του με τὰ χωράφιά του. Ἀκόμη τὰ ἀμπέλια τοῦ Μαυρο-
 πετριοῦ παν / τοτινὰ με τὸ Στέφανον Ἀγριοκόπελον με περδιγάρδιά τος καὶ βρύσες
 τος ὅλα δικὰν του / ἀπὸ τὴν σήμερον, ἕτερον ἀμπέλι [[εἰς τὴν Κονζακὴν]] στ'
 Ἀργία παντοτινὸν με Καλὴ τοῦ / Πολίτην καὶ αὐτὸν ἐδικὸν του. Ἀκόμη τὰ χωρά-

φια ὅλα τὰ Βασιλικὰ στὴ Μονὴ ὅλα / ἐδικάν του. Ἀκόμη τὰ πράματα τῆς Κουκου-
μάβλας ὅλα ἐδικάν του ἀπὸ τὴν σήμερον. / Ἀκόμη ἕτερον πράματα χωράφια στὸν
Δρυμὸν ἐδικάν του ἀπὸ τὴν σήμερον. Ἀκόμη / τὸ λιογύριν ποὺ ἔχομε μὲ τὸ Μᾶρ-
κον τοῦ παπᾶ Ἀρφανοῦ στὴν Μονὴ καὶ αὐτὸν ἐδικόν του / ἕτερον λιογύριν στὸν
ἴδιον τόπον στὰ Βασιλικὰ καὶ αὐτὸν ἐδικόν του. Ἀκόμη τὸ χω / ράφιν ὅπου ἔχομε
στὸν Δαμίνον καὶ αὐτὸν ἐδικόν του, ἀκόμη στὴν Βουρβουριά χωράφια / δεντρολο-
γημένα παντοτινὰ μὲ Πλανέταν καὶ αὐτὰ ἐδικάν του. Ἀκόμη στὴ Βουρβου / ριά
περδιγάρδι παντοτινὸ μὲ Νικόλα Βασάλον καὶ αὐτὸν ἐδικόν του μὲ ἐλιές ποὺ ἔ / χει
μέσαν. Ἀκόμη εἰς τὰ Ἀργία χωράφιν μὲ ἐλιές στὴν Μαρτοπούλα καὶ αὐτὸν ἐδι-
/ κόν του. Ἀκόμη στὴν Ἀλωνίδα στὸν ἴδιον τόπον χωράφιν καὶ αὐτὸν ἐδικόν του
τὸ κά / νει παντοτινὸν ὁ Κωνσταντῆς ὁ Κουρτελᾶς μὲ τοῦτον νὰ τρώγην τὰ μισὰν
τῆς καὶ ἀποθανών / τας τῆς ἐδικάν του. Ἀκόμη στὸν ἴδιον τόπον στὴν Ἀγία Ἀνα-
στασία χωράφιν καὶ αὐ / τὸν ἐδικόν του. Ἀκόμη τὸ χωράφιν στὸν Κυνηγὸν καὶ ἔχειν
μία συκιά εἰς τὴν μέσην ἐδι / κόν του. Ἀκόμη ἓνα λειβάδιν στὸ Πολίχιν ἐδικόν
του, ἕτερον εἰς τὸ Ἀπολήχιν τὴν ἀμ / μουδάραν καὶ αὐτὴν ἐδικὴν του. Ἀκόμη τὸ
χωράφιν ὅπου ἔχειν εἰς τὴν Ἀσπαρθία / παντοτινὸ μὲ τὸ Νικόλα τοῦ Γλιμιδάκη,
ἀκόμη τὸ λειβάδιν τοῦ Ἀνεθρεφτοῦ στὸ / Πολίχιν καὶ αὐτὸν ἐδικόν του. Ἀκόμη
τοῦ Στραβομύτην τὸ Λειβάδιν ποῦναι κοντὰν / στοῦ Καφατίνῃ ἐδικόν του, ἀκόμη
ἕτερον χωράφιν ποὺ εἶναι ἐκεῖν στοῦ Στραβομύτην / ἀπὸ πανωθιὸν λεγόμενον τοῦ
Σκουλουδάκη ἐδικόν του. Ἀκόμη ἓναν ἀργαστήριν εἰς τὴν / μπλάτζαν τοῦ Μπούρ-
γου ἀπὸ κατωθιὸν Ἀντριάνας Μπηρίκου ἀκόμα καὶ εἰσὲ σκρίτα κα / θῶς δια-
λαβάνει ἡ διαθήκην τοῦ πατέραν του. Ἀκόμη τὸ περιβόλι μὲ λιογύριν στὴν Μπο-
ταμιά / καὶ αὐτὸν ἐδικόν του ἀπὸ τὴν σήμερον μὲ κοντετζιὸν νὰ κάνη τὴν ἁγία
Κυριακὴν ἑορτὴν καὶ [] / μεσαν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα. Ἀκόμα τὸ χωράφιν
ποτιστικὸν στὸν Ἅγιο Γεώργιον τὸν ο[] / τιν τὸ γονικὸν τῆς μητέρας τους
καὶ αὐτὸν ἐδικόν του ἀπὸ τὴν σήμερον. Ἀκόμη τὸ χωράφιν [] / ἔχειν στὸν
Σανκρὶ ἐδικόν του. Ἀκόμη ἓνα κομμάτιν λειβάδιν εἰς τὴν Μπλάκα ἐδικό[ν] /
ὁποῖο παίρνει ἡ κυρία ἡ Μητρόπολη ἡ Φρανκικὴν ἀπὸ πᾶσαν πέντε τὸ ἓνα χειμωνικόν
[] / κόμη ἄλλο ἓνα κομμάτιν χωράφιν στὶς Ἐγγαρές ἀπὸ τὴν σήμερον μὲ
τοῦτον νὰ τρώγην [] / σαν τις ἀκόμη ἕτερον χωράφιν στὸ Πολίχιν τὸ φῖνο
πρεβόλον καὶ αὐτὸν ἐδικόν του ἀ[] / σήμερον, ἀκόμα τὸ χωράφιν στὸ Πολίχιν
λεγόμενον Σκινιά νὰ τὸ τρώγην ἡ μητέρα [...] / ἕως τὴν ζωὴν τῆς καὶ ἀποθανών-
τας τῆς ὅλον ἐδικόν της, ἕτερον χωράφιν εἰς τὸ Πολίχ[νι] / τὴν ἀμμουδάρα τοῦ
Περούλη καὶ αὐτὸν ἐδικόν του ἀπὸ τὴν σήμερον, ἀκόμα τὸ ἀμπέλ[ι] / τῆς Μπάζαι-
νας νὰ τὸ τρώμε μαζὶν καὶ ἀποθανώντας τῆς ὅλο ἐδικόν του, ἀκόμα καδενέτα μαλ[α-
μα] / τένια μία καὶ κολλαῖνα φαναράτην πέντε κλωνῶν μὲ μαλαματένια μποτόνια,

ἀκόμα [χαρ] / χάλι μαργαριταρένιο ἓνα μὲ μαλαματένιο σταυρόν, ἕτερην κολλαῖνα
 φαναράτην μὲ μα[λα] / ματένια ντουντούνια τεσσάρων κλωνῶν, φακιόλι μαργαριτα-
 ρένιο μὲ μαλαματένια [ντου] / ντούνια, ἀκόμα σκολαρίκια μαλαματένια γάτζους
 κρητικούς ζευγάρι ἓνα, ἀκόμα δακ / τυλίδια μαλαματένια δέκα, ἀκόμα ἕτεραν δα-
 κτυλίδια κρητικά δέκα τὸ ἓνα ροζέτα [μὲ] / μαργαριτάριν καὶ οἱ ἄλλες δύο ροζέτες
 μὲ διαμάντε καὶ τὸ ἓνα σμαράγδι καὶ ἄλλον μὲ ἐννιά πέ / τρες, τὰ δὲ ἐπίλοιπα ὀρδι-
 νάρια, ἀκόμη κοῦπες ἀσημένιες δύο ἢ μία μεγάλη καὶ ἡ ἄλλη μικρὴν / πηρουνο-
 κούταλα ντουζίνες δύο, ἀκόμα μαγέτες ἀσημένιες βαριές δέκα τέσσερις / ἀκόμη
 ἕτερες μαγέτες ἀλαφρές ἀσημένιες δέκα πέντε, ἀκόμα μπουστονμπράτζολα / ζευ-
 γάρια πέντε τὸ ἓνα ζευγάρι μὲ τὴν μαλαματένη τραχηλιά μὲ πέτρες ἀπάνω / κόκκινα
 βελούδα καὶ μὲ τὰ μαργαριταρένια ἀμπροστινάρια, ὁ ἄλλος πράσινος βελούδος /
 χουρσογαρνιρισμένος καὶ μὲ τὸ ταγιάδον γυρολίμι, τὸ ἄλλο πράσινος βελούδος μὲ
 τὶς χρουσές / ταφτάδες καὶ ἄλλος βίδες ταγιάδος μὲ μαργαριταρένη [[τ]] ἄρμα
 ἀκόμη ἕτερα μπου / στομπράτζολα φτιλάτα ζευγάριν ἓνα, σούφραν χρυσὴν μία
 στομαχικὸν φτιλάτον χρυ / σὸν καὶ τρεῖς ὀρδινάριοι, ἀκόμα καμιζόλες τέσσερις ἢ
 μιὰ καμουχὰς κόκκινος καὶ ἡ ἄλλη κόκκι / νη ροζιά μὲ πράσινες βελούδες κουρτου-
 πίζες, ἕτερην ροζιά μὲ δύο κουρτουπίζες πρά / σινες βελούδες καὶ ἡ ἄλλη ὀρμίζιν
 ὀξεῖν μὲ τὸν μποδόγυρον, παπλώματα μεταξωτὰ / τρία τὸ ἓνα κόκκινο τοῦ τελάρου
 καὶ τὰ δύο κόκκινα καὶ ἓνα γερανιὸ πάπλωμα, σεντό / νια τῆς κασέλας ζευγάρια
 πέντε κουρτοῦνες τῆς κασέλας ἔξε καὶ μαζελάρια ἐφ / τά, ἀκόμα ἓνα ζευγάρι μα-
 ξελάρια χρυσᾶν μπουστομάνικα κεντητὰ βαριὰ / ὀχτῶν ρομποφούστανα ἔξε / καὶ
 ποδιές / ψιλές 3— / τῆς καμιζό / λας ἢ μί / α μὲ τὰ φοινίκια / καὶ ἡ ἄλλη μὲ / τὶς
 μέριζες / καὶ ἡ ἄλλη σκλέτα / καὶ σπαλέτα τῆς κασέλας ἔξε τραβέρισε τῆς κασέ-
 λας / ἔξε καὶ σκούφιες βαριές τῆς κασέλας πέντε καὶ μπόλιες βαριές τῆς κασέλας /
 εἴκοσι τέσσερις καὶ μαντήλια τῆς τάβλας πέντε καὶ πετζέτες ντουζίνες τρεῖς πεύ / κια
 δύο καὶ μία μοσκιὰ κασέλες ὅλες δέκα καὶ κασελέτες πέντε μπάνκους / δύο καὶ μία
 μπανγγάδα, σκάνιο καρίτικον ἓνα, καργιόλα σιδερένια μία / [μαξε]λάρια μὲ μαλλὶ
 γεμάτα τρία καὶ μαξελαρομάννες δέκα καὶ δύο χαρανιὰ τῆς ρακῆς / []ν[....]
 κρατῆν ὡς τὴν ζωὴ της καὶ ἀποθανώντας της ἐδικόν του, ἀκόμα ἕτερον χαρανὶ /
 [τῆ]ς μάντρας, καρέγλες βενέτικες τρεῖς, ζῶα καματεράν πενήντα καὶ ἀγελάδες
 τρεῖς. / [᾽Α]κόμα βουτζιά μὲ ἀφοῦρες ἔξε τὰ δύο νὰ κρατῆν ὡς τὴν ζωὴν της καὶ
 ἀποθανώντας της ἐδικά του. / [᾽Α]κόμα λέγειν πὼς ἂν γγάθουται μαζὶν μὲ τὸ παι-
 δὶν της ἰδεῖν καλῶς εἰδὲ καὶ ἤθελε καθίσειν / χώρια της στὴν ὅσσην μασαρία τῆς εὐρί-
 σκεται νὰ τῇ μοιράζην νὰ τοῦ δώνη τὴν ἑμισὴν κά / νοντάς του καὶ κοντετζιόνε ὅτιν
 εἰ μὲν καὶ οἰκονομήσῃν ἀφέτης ὁ Θεὸς καὶ κάμου παιδία ἐκ τῆς / σαρκὸς τος τὰ
 ὅσαν τοῦ ἔταξεν νὰ εἶναι αὐτινῶν καὶ τῶν μπαιδιῶν τος, εἰ δὲν ὁ Θεὸς νὰ μὴν / τὸ

ὀρίσῃν καὶ ἐθέλασιν ἀποσβιώσουν ἄκληροιν τὰ ὅσαν τοῦ τάζειν ἀπὸ δικάν της τό-
/ σον ἀπὸ γονικόν της ὅσαν καὶ ἐκεῖνα ὅπου τῆς ἤφηκε ὁ μακαρίτης ὁ ἄντρας της
κα / τὰ τὸ προικοχάρτιν καὶ διαθήκην ὅπου τῆς ἔχειν καμωμένη μάλαμα, ἀσήμι,
μαργα / ριτάρι, ροῦχα, στάμπιλε, μόνμπιλε, κινητὰ καὶ ἀκίνητα, ἔλα νὰ στρέφονται
εἰς τὶς / πλέα σιμοτέρους της ἐδικοὺς ὅπου κατεβαίνου ἀπὸ τὸ μέρος της, εἰ δὲ πάλι
στὰ ὅσαν ἔ / χει ἀπὸ τοῦ κυροῦν του νὰ γίνεται κατὰ ποῦ γράφειν ἡ διαθήκη τοῦ
πατέραν του περὸν / νὰ τρώγην καὶ νὰ γοντέρην ὅλες τὶς νιτράδες στάμπιλε, μό-
μπιλε κινητὰ καὶ ἀκίνητα / νὰ τὰ γοντέρην ἡ γυναῖκαν του ἕως ποτὲ κρατεῖν τὴν
τιμὴν του τοῦ χηρευομένου ἔντι / μάν τος. Ἀκόμα καὶ τὸ ἄνωθεν ἀντρόγυνον κάνου
τῆς θυγατέρας τος τὴν μπαρὸν / κοντετζιὸν λέγοντας ὅτιν ὅλα ὅπου τῆς πουργο-
δόθησαν νὰ εἶναι αὐτινῆς καὶ τῶν / κληρονόμων της εἰ δὲν καὶ ἐὰν ὁ Θεὸς νὰ μὴν
τὸ ὀρίσῃν καὶ ἤθελε ἀποβιώσειν πρὶ τοῦ / γαμπροῦ ἄκληρην τὸ πουργὶν ὅλον ὅπου
τῆς δώνουσιν τόσον κινητὰν σὰν καὶ ἀκίνητα / νὰ στρέφονται εἰς τὶς πλέα πρό-
ξιμους ἐδικοὺς περὸν νὰ γοντέρην καὶ ὁ γαμπρὸς τὰ / πράματά της ἕως ποτὲ κρα-
τεῖ τὴν τιμὴν της τοῦ χηρευομένου ἔντιμάν τος. Εἰς δὲ ὅλον / τὸ ἄνω καὶ παρὸν
γεγραμμένον οἱ μερίδες ἀνεπαύθησαν στερεώνοντας τὰ πα / ρὸν μὲ κοντάνα τῆς
κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια 300 / ἥτοι / τρακόσαν ὁ ἀνηλο / γήσας νὰ τὰ ζημιουῖται
καὶ πάλι τὸ παρὸν νὰ ἔχην τὸ ἀμετάθετον διὰ μαρτυρίας / καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Ἰάκωβος Μαλατέστα βεβαιώνω τᾶνωθε καὶ γράφω καὶ διὰ τῆ συβία μου —

/ — Νικολὸς Μαλατέστα βεβαιώνω τὸ παρὸ προικοσύμφωνο.

/ — Φραντζέσκος Μαλατέστας βεβαιώνω τὸ παρὸ προικοσύμφωνο.

/ — Ἰωάννης Βάβουλας καὶ ἡ μητέρα μου βεβαιώνομε τὸ παρὸ προικοσύμφωνο.

/ — πρὲ Γιώργης Σουμμαρίπας μάρτυρας.

/ — Τζάνες Γρίσπος μάρτυρας :—

/ — Φίλιππος Σουμμαρίπας μαρά[.]]τυρας

/ — Γεώργιος Ἀκγονάκης μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

715

Ἀγοραπωλησία

φ. 380v

Φ 412

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1687/ Φεβρουαρίου 2[[3]]/ 24
εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὕ[πογράφον] / τος νοτάριου ἐνεφανίστησαν εἰς τὴν μπαρ-